
Elektronická kultura a sémiotika

Hlavní web programu

Web pro uchazeče

FB: Elektronická kultura a sémiotika

Garant programu: doc. Mgr. Jakub Češka, Ph.D.

Forma studia: prezenční

Magisterské studium Elektronické kultury a sémiotiky rozvíjí teoretické a metodologické znalosti potřebné pro porozumění komunikačním procesům, v nichž se moderní technologie digitálních telekomunikací propojují s kulturními, mediálními a sociálními faktory, aby ve svém celku vytvářely novou podobu života společnosti i jedinců.

S důrazem na sémiotickou reflexi komunikace vycházející ze současných filosofických inspirací se zaměřujeme na svébytný průsečík vizuality, nových médií, umění, literatury, ale i architektury coby obrazu veřejného prostoru, studium se proto vyznačuje skutečnou mezioborovostí, neboť fenomény současného světa a s nimi související procesy semiózy, reprezentace a interpretace nahlížíme v pravém slova smyslu komplexně a z mnohdy netradičních úhlů pohledu.

Od jiných programů zaměřených na mediální studia se program zároveň liší položením důrazu na nezbytnou míru klasického vzdělání, které bývá v analýze nových médií často opomíjeno. Proto jsou do studia – kromě očekávaných kurzů z vizuální rétoriky, sociologie či sémiotiky nových médií a reklamy – zahrnuty také přednášky věnované klasické rétorice, dějinám umění, ikonologii, kulturní paměti, filosofii, naratologii či otázkám spojeným s literárním kánonem. V neposlední řadě je pak pozornost věnována vzájemné provázanosti slova a obrazu; tak, abychom dokázali nejen nahlédnout, ale i prohlédnout mediální, vizuální, literární či umělecké strategie tam, kde se zastřené významy a motivace skrývají v záhybech mezi žánry.

Absolventky a absolventi programu EKS získají odborné kompetence, které jim umožní netriviálně interpretovat aktuální mediální fenomény a suverénně se pohybovat napříč jednotlivými reprezentačními dimenzemi současného světa. Studium však napomáhá kultivovat dnes aktuální „mediální gramotnost“ ještě jiným způsobem: umožňuje kriticky nahlédnout samotnou teoretickou reflexi z klasických rétorických, filosofických, uměnovědných či literárních pozic. S takto získanou kulturní kompetencí pak mohou absolventi a absolventky účinně projasňovat problémy a otázky, které na poli úzce vymezeného žánru či teorie nelze zodpovědět.